

Anonymiserad version

Översättning

C-164/21 - 1

Mål C-164/21

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

12 mars 2021

Domstol som begär förhandsavgörande:

Administratīvā rajona tiesa (Förvaltningsdomstolen i första instans, Lettland)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

12 mars 2021

Klagande:

SIA BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA

Motpart:

Latvijas Zinātnes padome (Lettlands vetenskapliga råd)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA

**RĪGAS TIESU NAMS (Förvaltningsdomstolen i första instans i Riga,
Lettland)**

BESLUT

Riga, den 12 mars 2021

La Administratīvā rajona tiesa (Förvaltningsdomstolen i första instans, Lettland)
[utelämnas]

[utelämnas] [domstolens sammansättning]

har genom ett skriftligt förfarande prövat den förvaltningsrättsliga talan som väckts genom ansökan av SIA BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA, som har yrkat att Lettlands vetenskapliga råds beslut av den 14 april 2020 [utelämnas] ska ogiltigförklaras.

Saken i det nationella målet och bakgrund till tvisten

[1] Klagandebolaget, SIA BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA, är ett kommersiellt bolag registrerat i Republiken Lettland, vars verksamhet utgörs av att tillhandahålla tjänster inom högre akademisk och icke-akademisk utbildning. Klagandebolaget är ett ackrediterat utbildningsinstitut, det vill säga erkänt av staten, och handlar i enlighet med Komerclikums (handelslagen), i den mån den inte står i strid med Augstskolu likums (lagen om högre utbildningsinstitut).

I enlighet med de bestämmelser som reglerar klagandebolagets verksamhet, det vill säga stadgan för Baltijas Starptautiskā akadēmija (godkänd av Ministru kabineta 2014. gada 18. jūnija rīkojums Nr. 297 (ministerrådets beslut nr 297 av den 18 juni 2014) och Metoden för bokföring och redovisning (godkänd av bolagsstämman i SIA BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA den 19 december 2019) (nedan kallad metoden), är ett av de verksamhetsområden som klagandebolaget har angett vetenskaplig verksamhet. Klagandebolaget är inskrivet i Registret över forskningsinstitutioner.

[2] Lettlands vetenskapliga råd är en myndighet under som står under direkt tillsyn av izglītības un zinātnes ministrs (ministeriet för utbildning och forskning) vars syfte är att genomföra den nationella politiken för utveckling av vetenskap och teknik som genom delegering, enligt rättsliga bestämmelser, säkerställer kunskap, genomförande och tillsyn beträffande program och projekt inom vetenskaplig forskning som finansieras med statliga medel, med Europeiska unionens strukturfonder och med andra utländska finansiella instrument.

[3] Genom beslut [utelämnas] av den 23 januari 2020 godkände Lettlands vetenskapliga råd ”Allmänna bestämmelser om anbudsinfordran för projekt avseende grundforskning och tillämpad forskning för 2020” (nedan kallade bestämmelserna om anbudsinfordran), som fastställdes i enlighet med Ministru kabineta 2017. gada 12. decembra noteikumi Nr. 725 ”Fundamentālo un lietišķo pētījumu projektu izvērtēšanas un finansējuma administrēšanas kārtība” (ministerrådets beslut av den 12 december 2017, om förfaranden för utvärdering av projekt avseende grundforskning och tillämpad forskning och finansiering av dessa) (nedan kallat ministerrådets dekret nr 725).

Enligt det kriterium för godkännande som anges i punkt 12.5 i ministerrådets dekret nr 725, ska ett projekt, för att vara berättigat till den finansiering av grundforskning och tillämpad forskning som är avsedd att generera ny kunskap och tekniska uppfinningar inom alla vetenskapsområden, genomföras av en vetenskapsinstitution som uppfyller de kriterier som fastställs i detta dekret.

I punkt 2.7 i ministerrådets dekret nr 725 definieras den enhet som föreslår projektet som en vetenskapsinstitution inskriven i Registret över vetenskapsinstitutioner vilket, oberoende av dess rättsliga status (om den omfattas av offentligrättslig eller privaträttslig lagstiftning) och dess finansieringssätt enligt de rättsliga bestämmelser som reglerar dess verksamhet (bolagsordning, arbetsordning eller konstituerande akt), bedriver en huvudverksamhet som inte är av ekonomisk karaktär och motsvarar definitionen av en organisation för forskning i artikel 2.83 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget.

Klagandebolaget, SIA BALTIJAS STARPTAUTISKĀ AKADĒMIJA, lämnade in ett förslag till projekt [utelämnas] i anbudsförfarandet.

[4] Lettlands vetenskapliga råd avslog, genom beslut [utelämnas] av den 14 april 2020, klagandebolagets förslag till projekt och angav att det inte uppfyllde ett av kriterierna för administrativt godkännande, eftersom det inte kunde anses att klagandebolaget var en vetenskapsinstitution enligt ministerrådets dekret nr 725.

Lettlands vetenskapliga råd angav att de handlingar som klagandebolaget lämnat in inte innehöll någon information om huruvida bedrivandet av oberoende forskning är klagandebolagets huvudverksamhet. Det framgår av projektförslaget att den andelen av omsättningen, år 2019, som härrörde från verksamhet som inte var av ekonomisk karaktär var 95 procent, jämfört med 5 procent härrörande från ekonomisk verksamhet. Samtidigt bestod 84 procent av omsättningen av avgifter som erhållits från den akademiska verksamheten, vilken, mot bakgrund av karaktären av klagandebolagets verksamhet (ett aktiebolag med begränsat ansvar vars huvudsyfte är att generera vinst) utgör ekonomisk verksamhet. Således är klagandebolagets huvudverksamhet av kommersiell karaktär. Vidare innehöll de dokument som klagandebolaget lämnat in inte heller någon information som angav att de företag som kan påverka klagandebolaget, exempelvis i egenskap av aktieägare eller medlemmar av detta, inte har en fördel när det gäller tillgång till klagandebolaget forskning och resultaten av den forskning som det genomför. Följaktligen kan klagandebolaget inte garantera att genomförandet av projektet och användningen av den aktuella andelen av dess finansiering är förenlig med artikel 6 i ministerrådets dekret nr 725, i vilken föreskrivs att det företag som föreslår projektet ska genomföra ett projekt som inte är av ekonomisk karaktär och ska göra en klar åtskillnad mellan denna huvudverksamhet som inte är av ekonomisk karaktär (och motsvarande finansiella flöden) och den verksamhet som betraktas som ekonomisk verksamhet.

[5] Eftersom klagandebolaget inte delade den uppfattning som följde av det angräpnings beslutet, överklagade det detta till [Administratīvā rajona] tiesa (Förvaltningsdomstolen i första instans, Lettland). Klagandebolaget anförde följande grunder för överklagandet:

[5.1] Av punkterna 1.1, 1.2 och 2.1 i den metod som klagandebolaget har hänfört till följer att bedrivande av oberoende forskning är dess huvudverksamhet. Detta bekräftas även av att klagandebolagets professor TK, liksom andra medlemmar av forskningspersonalen, anges som framstående forskare i *Nacionālā enciklopēdija* (Nationalencyklopedin). Vidare publicerar klagandebolaget tidskriften *Administratīvā un Kriminālā Justīcija* (Förvaltningsrätt och straffrätt), som togs upp i förteckningen över erkända vetenskapliga publikationer med expertgranskning av rådet genom dess beslut nr 1.2.1 av den 23 januari 2007.

[5.2] Varken förordning nr 651/2014 eller bestämmelserna om anbudsinfördran föreskriver att anbudsgivaren inte får bedriva ekonomisk verksamhet och göra vinster genom denna. De föreskriver inte heller vilken fördelningen ska vara mellan den ekonomiska verksamheten och den verksamhet som inte är av ekonomisk karaktär.

[5.3] Klagandebolaget gör en klar åtskillnad mellan huvudverksamheten som inte är av ekonomisk karaktär (och motsvarande finansiella flöden) och den verksamhet som betraktas som ekonomisk verksamhet, varvid det som sådan betraktar verksamhet som utförs för en huvudmans räkning, uthyrning av forskningsinfrastrukturer och konsulttjänster. Däremot när vetenskapsinstitutet utför annan ekonomisk verksamhet som inte hör samman med huvudverksamheten och som är av ekonomisk karaktär, separerar det sin huvudverksamhet och dess motsvarande finansiella flöden från dess övriga verksamheter och de finansiella flöden som avser dessa.

[5.4] Klagandebolaget håller en separat finansiell bokföring för varje projekt och öppnar för projektet ett bankkonto som är åtskilt från resten av dess verksamheter och intäkterna av dessa.

[5.5] Klagandebolaget deltar i olika ERASMUS+-projekt (inbegripet som mottagare av subventioner), vetenskapsprojekt och FEDER-projekt för vilka bolaget har ansetts uppfylla villkoren.

[5.6] Den omständigheten att det föreskrivs begränsningar för ägandeformen avseende högre utbildningsinstitut, utan att det görs någon omfattande utvärdering av anbud, innebär i praktiken ett förbud för privata centra för högre utbildning och för utbildning på medelnivå och teknisk utbildning att utföra forskning. Artiklarna 3, 21, 22 och 23 i lagen om centra för högre utbildning utgör emellertid hinder för utbildning och forskningsverksamhet (på båda nivåer) som medför att verksamheten vid centren för högre utbildning är begränsade i deras vetenskapliga inslag.

[5.7] Klagandebolagets förslag till projekt innehåller en förklaring på heder och samvete att dess medlemmar, i egenskap av sådana, inte åtnjuter någon fördel beträffande tillgång till den forskningskapacitet som den enhet som har föreslagit projektet har och de resultat som följer av den forskning som den bedrivit.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

[6] I artikel 107.1 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt föreskrivs att "[o]m inte annat föreskrivs i fördragen, är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrída konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna".

[7] I artikel 2.83 i förordning nr 651/2014 definieras "organisation för forskning och kunskapsöverföring" som "en enhet (såsom universitet eller forskningsinstitut, tekniköverföringsorgan, innovationsmäklare, forskningsinriktade fysiska eller virtuella gemensamma enheter), oberoende av dess rättsliga status (om den omfattas av offentligrättslig eller privaträttslig lagstiftning) eller finansieringssätt, vars främsta syfte är att bedriva oberoende grundforskning, industriell forskning eller experimentell utveckling, eller att sprida resultaten av sådan verksamhet genom undervisning, offentliggörande eller kunskapsöverföring. Om en sådan enhet även bedriver ekonomisk verksamhet måste finansieringen, kostnaderna och intäkterna av den ekonomiska verksamheten redovisas separat. Företag som kan utöva ett avgörande inflytande över en sådan organisation, till exempel i egenskap av aktieägare eller medlemmar, får inte ha företräde till de resultat organisationen uppnår".

I skäl 49 i förordning nr 651/2014 anges att "[f]orskningsinfrastrukturer kan bedriva såväl ekonomisk som icke-ekonomisk verksamhet. För att undvika att statligt stöd ges till ekonomisk verksamhet genom offentlig finansiering av icke-ekonomisk verksamhet bör kostnaderna för och finansieringen av ekonomisk respektive icke-ekonomisk verksamhet vara klart åtskilda. Om en infrastruktur används för både ekonomisk och icke-ekonomisk verksamhet utgör finansiering med statliga medel av kostnader för icke-ekonomisk verksamhet inom infrastrukturen inte statligt stöd. Offentlig finansiering omfattas av regler om statligt stöd endast i den mån den omfattar kostnader med anknytning till den ekonomiska verksamheten. Endast den sistnämnda offentliga finansieringen bör beaktas med tanke på att säkerställa att tröskelvärdena för anmälan och maximala stödnivåer iakttas. Om infrastrukturen nästan enbart används för icke-ekonomisk verksamhet kan dess finansiering helt och hållet falla utanför tillämpningsområdet för reglerna om statligt stöd, förutsatt att den ekonomiska verksamheten är rent underordnad, dvs. är en verksamhet som är direkt relaterad till och nödvändig för driften av infrastrukturen eller har ett naturligt samband med dess viktigaste icke-ekonomiska användning, samt har en begränsad omfattning. Detta bör anses vara fallet när den ekonomiska verksamheten konsumerar samma insatsvaror (t.ex. material, utrustning, arbetskraft och anläggningstillgångar) som den icke-ekonomiska verksamheten och den kapacitet som varje år anslås för sådan ekonomisk verksamhet inte överstiger 20 % av forskningsinfrastrukturens totala årskapacitet".

[8] Europeiska kommissionen har tagit initiativ till modernisering av statligt stöd, bland annat genom dess tillkännagivande om begreppet statligt stöd som avses i artikel 107.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*Europeiska unionens offentliga tidning*, den 19 juli 2016, C 262, s. 1) (nedan kallat kommissionens tillkännagivande). Enligt punkterna 28–30 i kommissionens tillkännagivande kan utbildning som finansieras eller delfinansieras (till mer än 50 procent) av staten betraktas som en icke-ekonomisk verksamhet. Dessa offentliga utbildningstjänster måste särskiljas från tjänster som finansieras främst av föräldrar och elever eller genom kommersiella intäkter. Till exempel omfattas högre utbildning som finansieras helt och hållet av studenter helt klart av den senare kategorin. I vissa medlemsstater kan offentliga institutioner även erbjuda utbildningstjänster som, på grund av sin art, finansieringsstruktur och förekomsten av konkurrerande privata organisationer, ska betraktas som ekonomiska.

Lettisk rätt

Direkt tillämpliga bestämmelser

[9] I punkt 2.7 i ministerrådets dekret nr 725 definieras ”den enhet som föreslår projektet” som ”en vetenskapsinstitution inskriven i Registret över vetenskapsinstitutioner vilket, oberoende av dess rättsliga status (om den omfattas av offentligrättslig eller privaträttslig lagstiftning) och dess finansieringssätt enligt de rättsliga bestämmelser som reglerar dess verksamhet (bolagsordning, arbetsordning eller konstituerande akt), bedriver en huvudverksamhet som inte är av ekonomisk karaktär och motsvarar definitionen av en organisation för forskning i artikel 2.83 i kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 av den 17 juni 2014 genom vilken vissa kategorier av stöd förklaras förenliga med den inre marknaden enligt artiklarna 107 och 108 i fördraget”.

Enligt promemorian om bedömningen av den rättsliga verkan av ministerrådets dekret nr 725, motsvarar punkt 2.7 i detta dekret artikel 2.83 i förordning nr 651/2014 och föreskriver inte några strängare kriterier.

I punkt 6 i ministerrådets dekret nr 725 föreskrivs att ”den enhet som föreslår projektet ska genomföra ett projekt som inte är av ekonomisk karaktär. Denna enhet ska göra en tydlig åtskillnad mellan huvudverksamheten som inte är av ekonomisk karaktär (och motsvarande finansiella flöden) och den verksamhet som betraktas som ekonomisk verksamhet. Verksamhet som utförs för en huvudmans räkning, uthyrning av forskningsinfrastrukturer och konsulttjänster ska betraktas som ekonomisk verksamhet. Om vetenskapsinstitutet även utför annan ekonomisk verksamhet som inte hör samman med huvudverksamheten vilken inte är av ekonomisk karaktär, ska det separera sin huvudverksamhet och dess motsvarande finansiella flöden från dess övriga verksamheter och de finansiella flöden som avser dessa”.

Rättsliga bestämmelser som ska beaktas

[10] I artikel 1.2 i handelslagen föreskrivs att med kommersiell verksamhet avses en öppen ekonomisk verksamhet som utövas av en ekonomisk aktör i eget namn och i vinstsyfte. Enligt artikel 134.1 och 134.2 i handelslagen utgör ett aktiebolag med begränsat ansvar ett handelsbolag.

[11] I artikel 3.1 i lagen om centra för högre utbildning föreskrivs att centra för högre utbildning omfattar centra för högre utbildning och forskning vid vilka erbjuds akademiska utbildningar och yrkesutbildningar, och som ägnar sig åt vetenskap, forskning och konstnärligt skapande. Vid centren för högre utbildning ska minst 40 procent av de personer som valts till akademiska befattningar inneha en doktorsgrad.

I artikel 7.3 i lagen om centra för högre utbildning föreskrivs att centra för högre utbildning och för utbildning på medelnivå och teknisk utbildning för enskilda utgör handelsbolag eller stiftelser som handlar i enlighet med handelslagen och Biedrību un nodibinājumu likums (lagen om associationer och stiftelser), i den mån den inte står i strid med själva lagen om centra för högre utbildning.

I artikel 10.1 i lagen om centra för högre utbildning föreskrivs att centra för högre utbildning ska verka i enlighet med Latvijas Republikas Satversme (Republiken Lettlands grundlag), Izglītības likums (lagen om utbildning), Zinātniskās darbības likums (lagen om vetenskaplig verksamhet), själva lagen om centra för högre utbildning, övriga rättsliga bestämmelser och stadgarna för det aktuella centret för högre utbildning.

Enligt artikel 22 i lagen om centra för högre utbildning ska centren för högre utbildning ha rätt att grunda vetenskapliga institut. Centra för högre utbildning får även bilda vetenskapliga institut som strukturella enheter vid dessa centra.

I artikel 77.1 i lagen om centra för högre utbildning föreskrivs att centra för högre utbildning ska finansieras av dess grundare. Grundaren av ett centrum för högre utbildning ska tillhandahålla nödvändiga finansiella resurser för ett fortlöpande fungerande av centret och även för att genomföra de uppdrag som denna grundare har fastställt, liksom en kontroll över hur centret används. Finansiella medel för centra för högre utbildning ska utgöras av medel från den allmänna statsbudgeten, liksom av andra intäkter som dessa centra uppbär från den verksamhet som bedrivs som ett komplement till de mål som fastställts i dess stadgar. Centren för högre utbildning ska förvalta dessa intäkter i enlighet med gällande bestämmelser för icke-vinstdrivande organisationer. Centra för högre utbildning får erhålla och använda donationer och gåvor från banker, andra kreditinstitut, organisationer och enskilda. Dessa centra får ta emot och använda lån från banker och andra kreditinstitut. Strukturen för de finansiella resurserna för centra för högre utbildning ska fastställas av styrelsen för dessa centra. Rektorn ska framställa en årsrapport om genomförandet av denna till styrelsen, ministeriet för utbildning och forskning och till ministeriet för motsvarande sektor eller till grundaren av

centret för högre utbildning och denna ska publiceras på nämnda centrums webbplats.

I artikel 77.2 i lagen om centra för högre utbildning fastställs att de finansiella medel som fysiska och juridiska personer har anslagit till finansieringen av specifika program och åtgärder ska föras över direkt av centret för högre utbildning till den strukturella enhet eller fysiska eller juridiska person som genomför dessa program eller åtgärder.

[12] Tvisten i förevarande förvaltningsrättsliga mål rör huruvida klagandebolaget omfattas av definitionen av en organisation för forskning i artikel 2.83 i förordning nr 651/2014 eller inte.

Av en bokstavstolkning av artikel 2.83 i förordning nr 651/2014 följer nämligen att en organisation för forskning och kunskaps spridning är en enhet vars främsta syfte är att bedriva oberoende grundforskning eller experimentell utveckling, eller att sprida resultaten av sådan verksamhet genom undervisning, offentliggörande eller kunskapsöverföring.

Det är på detta sätt som Lettlands vetenskapliga råd har tillämpat nämnda bestämmelse. Lettlands vetenskapliga råd har i praktiken undersökt huruvida klagandebolagets huvudverksamhet är forskning och kunskaps spridning, huruvida klagandebolagets icke-ekonomiska verksamhet är det främsta syftet med den enhet som har föreslagit projektet och huruvida klagandebolaget åtskiljer finansieringen av den ekonomiska respektive den icke-ekonomiska verksamheten med beaktande av skäl 49 i förordning nr 651/2014, enligt vilken syftet med att klart åtskilja kostnader för och finansiering av ekonomisk verksamhet respektive icke-ekonomisk verksamhet är att undvika att statligt stöd ges till ekonomisk verksamhet genom offentlig finansiering av icke-ekonomisk verksamhet.

I förevarande mål har Lettlands vetenskapliga råd dragit slutsatsen att klagandebolagets huvudverksamhet omfattar en ekonomisk verksamhet – tillhandahållande av utbildningstjänster mot ersättning – och att 84 procent av omsättningen för den enhet som har föreslagit projektet utgörs av de avgifter som den uppstår från den ekonomiska verksamheten, vilken på grund av karaktären av denna enhets verksamhet (ett aktiebolag med begränsat ansvar vars främsta syfte är att generera vinst), är en ekonomisk verksamhet. Mot denna bakgrund ansåg Lettlands vetenskapliga råd att huvudverksamheten för den enhet som har föreslagit projektet är av kommersiell karaktär. I detta hänseende har Lettlands vetenskapliga råd gjort gällande att den avgörande omständigheten inte är huruvida den enhet som har föreslagit projektet omfattas av privaträttslig eller offentligrättslig lagstiftning, utan vilken andel av den verksamhet som bedrivs som utgörs av ekonomisk respektive icke-ekonomisk verksamhet. Lettlands vetenskapliga råd är av uppfattningen att det är berättigat att använda andelen av intäkterna för att fastställa huruvida den enhet som har föreslagit projektet uppfyller kraven i förordning nr 615/2014 avseende det främsta syftet med organisationen för forskning. Vidare är, enligt Lettlands vetenskapliga råds

uppfattning, den avgörande frågan hur intäkter från den icke-ekonomiska huvudverksamheten återinvesteras i den icke-ekonomiska verksamhet som den enhet som har föreslagit projektet bedriver, för att undvika korssubventionering av klagandebolagets ekonomiska verksamhet.

Följaktligen är frågan i förevarande mål huruvida det, enligt punkt 2.7 i ministerrådets dekret nr 725, jämförd med artikel 2.83 i förordning nr 651/2014, kan anses att merparten av den egna finansiering som en vetenskaplig institution – en enhet som tillhandahåller utbildningstjänster – har erhållit är intäkter som härrör från ekonomisk verksamhet.

Beslutsdel

Med stöd av artikel 267 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt [utelämnas] har Administratīvā rajona tiesa fattat följande

Beslut

Följande tolkningsfrågor ska hänskjutas till Europeiska unionens domstol för ett förhandsavgörande:

1. Får en organisation (som omfattas av privaträttslig lagstiftning) vilken bedriver olika huvudverksamheter, bland annat forskningsverksamhet, men vars intäkter i huvudsak härrör från tillhandahållandet av utbildningstjänster mot ersättning klassificeras som en enhet i den mening som avses i artikel 2.83 i förordning nr 651/2014?
2. Är det berättigat att tillämpa ett rekvisit avseende vilken andel av finansieringen (intäkter och kostnader) som utgörs av ekonomisk respektive icke-ekonomisk verksamhet för att fastställa huruvida enheten uppfyller det rekvisit som föreskrivs i artikel 2.83 i förordning nr 651/2014 avseende att det främsta syftet med enhetens verksamhet ska vara att bedriva oberoende grundforskning, industriell forskning eller experimentell utveckling, eller att sprida resultaten av sådan verksamhet genom undervisning, offentliggörande eller kunskapsöverföring? Om svaret är jakande, vilken fördelning är lämplig avseende finansieringen av den ekonomiska respektive den icke-ekonomiska verksamheten för att fastställa det främsta syftet med enhetens verksamhet?
3. Är det berättigat, enligt bestämmelsen i artikel 2.83 i förordning nr 651/2014, att tillämpa kriteriet att de intäkter som uppburits genom huvudverksamheten ska återinvesteras i den aktuella enhetens huvudverksamhet och att det är nödvändigt att bedöma andra aspekter för att på ett motiverat sätt kunna fastställa det främsta syftet med verksamheten för den enhet som föreslagit projektet? Skulle en sådan bedömning ändras av användningen av de uppburna intäkterna (det vill säga huruvida dessa återinvesteras i huvudverksamheten eller, exempelvis, när det gäller en privat grundare, betalas ut som utdelning till aktieägarna), även för det fall

merparten av intäkterna utgörs av avgifter som uppburits för utbildningstjänster?

4. Är det avgörande vilken rättslig ställning medlemmarna i den enhet som föreslår det aktuella projektet har för att bedöma huruvida denna enhet motsvarar definitionen i artikel 2.83 i förordning nr 651/2014, det vill säga huruvida det rör sig om ett bolag som bildats enligt handelsrättsliga bestämmelser för att bedriva en ekonomisk verksamhet (verksamhet mot ersättning) som är vinstdrivande [artikel 1 i Komerclikums (handelslagen)] eller att dess medlemmar eller aktieägare är fysiska eller juridiska personer med vinstsyfte (inbegripet tillhandahållande av utbildningstjänster mot ersättning) eller har skapats utan vinstsyfte (exempelvis en association eller en stiftelse)?
5. Är det för bedömningen av huruvida verksamheten i den enhet som föreslagit projektet är av ekonomisk karaktär avgörande vilken andel av studenterna som är inhemska eller från medlemsstater i Europeiska unionen jämfört med utländska studenter (från tredjeländer) och att syftet med den huvudverksamhet som denna enhet bedriver är att erbjuda studenterna en konkurrenskraftig högre utbildning och kvalifikationer på den internationella arbetsmarknaden i linje med samtidens internationella krav (punkt 5 i klagandebolagets stadgar)?

Målet förklaras vilande till dess att Europeiska unionens domstol har meddelat dom.

Detta beslut kan inte överklagas.

[utelämnas]

[underskrifter och formaliteter]